

МАСОНЪТ БЕЗ РЕГАЛИИ

На човека, открехнал пред погледа ми завесата на истината за Великият Архитект на Вселената, изпълтена в масонството, един истински масон, дори и без регалиите, моят ментор - брат Емо.

Избирайки заглавие на настоящия градеж си дадох сметка, че отново, макар и приет в храма, погледът и мислите ми често търсят отговор за масонско разбиране на света не сред пространството на просветените, на братята ми, на книгите с масонско съдържание, а към профанското, към света извън нашия обичан храм-вселена. Масонството обаче е по-велико от създателите си - смятам че то е съвършена система от нравствени ценности, граничеща с постиженията на Великият Архитект на Вселената.

Истината, казва Пайк, е че „Масонството не променя човешката природа и не може да направи честни мъже от родени негодници“.

Масонство без престилка е преди всичко масонство в най-чиста степен:

1. Да вярваш, че има едно върховно божество, бог, който е навсякъде около теб, да почиташ този Бог, но не просто сляпо да му се прекланяш. Разликата между почитта и сляпото преклонение е, че почитта значи да вярваш в Него и да си осъзнал върховния Му характер, докато сляпото преклонение е знак за раболепие, инстинктивно следване, без да е наличие на разум.

Друго качество, което спазва доблестният мъж, който не е масон, но спазващ повелите на Братството, е:

2. Високата нравственост. Това означава, че „дълг на Масонството е да подпомага извисяването на нравственото и интелектуалното ниво на обществото и на собственото си ниво, да създава знание, да въвежда в обръщение идеи, да способства за умственото развитие на младите, да защитава слабите и онеправданите.

Друга добродетел е:

3. Мъдростта. Нейната проява е че тежестта и дълбочината ѝ не понасят многословието. „Повърхностните и незадълбочените обикновено са многословни и често минават за красноречиви. Общото правило е - много думи, малко мисъл“. Мъдростта е качеството да се научиш да забравяш. Ако човекът не научава новото и не забравя старото, той е обречен. „Да си мъдър, значи да знаеш, че аргументът, който убеждава един ум, няма никакво въздействие върху друг“.

Възгордяването е по-лошо от невежеството -

4. Смирението е това, което те превръща в човек. Смирението може добре да съжителства със слабостта и да бъде изкупление за невежеството, грешките и несъвършенството. Достойният мъж не ламти за длъжности и почести, независимо колко уверен се чувства, че има необходимите способности. Той не търси, нито отхвърля почестите. Той се наслаждава на даденото от съдбата и без болка приема

неговата загуба. Знае, че най-великите дела не са извършени под блясъка на прожекторите.

Отличително качество на човека е да търси и следва

5. Истината. Доблестните мъже са апостолите на Истината. Те знаят, че техните истини са на даденото време, а не вечни истини. Те са от онази рядка група хора, които могат да изкажат простата истина честно и открито, без страх и без благосклонност или привързаност към силния на деня. Истината е контрапункт на лицемерието. Помощник на лицемерието е ласкателството. Достойните мъже са непримирими и към двете, защото считат, че ласкателството покварява и този който го получава и този който го прави.

Масонството без престилка поставя над всичко

6. Любовта към страната, националната гордост, любовта към дома и семейството. Дългът кара истинските мъже да се подчиняват на законите на страната си. Те се идентифицират с честта на страната си, която приемат за собствена чест. Те приемат за водещ житейски принцип, че продължителността на живота не се измерва в часове и дни, а с това, което са сторили за страната си и за човешкия род през него. Те приемат, че „дори и да те свалят от обществена длъжност, следва да погърсиш убежище в честно оттегляне, като проявиш безразличие към пропуснатите ползи.

За трудещите се на градежа на хуманността

7. Трудът е смисъла на живота, леността е погребението на живия човек. За тях живогът е действие, а не инертност. Той изисква от отдадените на него да работят активно и сериозно за благото на събратята си, за своята страна и за човечеството. За тях това е „труд, който сам по себе си е подчинение на Божия закон“.

Без съмнение, неразривно свързана с всяка достойна душа, е идеята за

8. Отговорността. Истински благородния мъж трябва да умее да претегля обещанията си, но „след като веднъж обещае нещо, той следва да помни, че който е неверен към задължението си, той ще бъде неверен и към семейството си, приятелите си, страната си и Бога си“. Отговорност е възхвала на справедливостта, т.е. стореното на някого зло е неправда спрямо собствената природа, престъпление спрямо собствените душа, осакатяване на образа на красивото и доброто“.

За вечно гърсеците

9. Търпимостта е другият знак за духовно благородство - отстречния човек да има право на свое мнение и убеждение. Ние, като масони, приемаме, че „търпимостта и широтата на възгледите са смъртните врагове на фанатизма, който осъжда другите заради техните убеждения. Каквото човек посее, това ще пожъне. Библията казва, че „ако някой смята себе си за търпелив, а не обуздава езика си и лъже сърцето си, неговото благочестие е суетно“ и „както тялото, отделено от духа е мъртво, така и

вярата, отделена от дела е мъртва". Търсецията истината доблестен мъж осъзнава, че този, който мисли правилно е по-добър от онзи, който действа правилно.

Търсеците мъже са добри и привързани един към друг. Сред тях „съществува много повече от обикновено приятелство, търпимост към недостатъците на другите, повече снизходителност, повече загриженост за взаимното усъвършенстване и доброто състояние на духа". При тях това поведение формира братското чувство, така че да не е срамно да използват помежду си думата "брат". Добродетелните мъже са хора, които се интересуват от „онези истини, които са написани с Божия пръст върху сърцето на човека". Истинския благородния дух трябва да е доволен от себе си. Той може да бъде такъв единствено, когато живее не само за самия себе си, но също и за другите, които се нуждаят от помощта му и очакват неговата отзивчивостта. Казано е: "Благотворителността е велик канал", чрез който Бог предава милосърдието Си на човечеството. Доктрината на Спасителя се състои единствено в това да бъдем добросъвестни и да обичаме ближния си така, както обичаме себе си.

Важна отличителна характеристика на търсецията добродетелността е

10. Съпричастността към себеподобните. Доблестните мъже обединяват общочовешките ценности. А масонството откликва на чуждия успех и не поставя условия пред търсеците и трудещите се да се докоснат до неговите основни принципи и вярвания. То осъзнава, че да правиш света по-добър, не може да стане в състояние на самодостатъчност. Щастие би било човек, изповядващ принципите на Масонството, да пристъпи в неговите редове, но това е взаимен процес, в който и двете страни имат нужда една от друга за постигането на хармония. В крайна сметка, Масонството е постигнало своята цел, когато тези, заклели се пред неговия олтар, са също толкова доброжелателни, колкото и тези, които не са.

В заключение ще кажа, че според мен Масонството е храм на мира, сред масоните не трябва да има разногласие, а само благородна надпревара, която може да доведе до най-добри разрешения. Там, където има съперничество и омраза сред събратята, няма Масонство, защото Масонството е мир и братска обич и хармония.

Братя, нека уважаваме всички, които проповядват постулатите на Масонството, нека отворим душите си към тях и да ги приемем с техните силни страни и недостатъци. Нека всеки брат с регалии или не, да бъде привлечен към общата кауза за благоденствие на хората в нужда, на нашата добра и справедлива ложа и най-вече на нашата страна - България!

10 април 2020 година.